Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26828
Copyright: Admont, Benediktinerstift

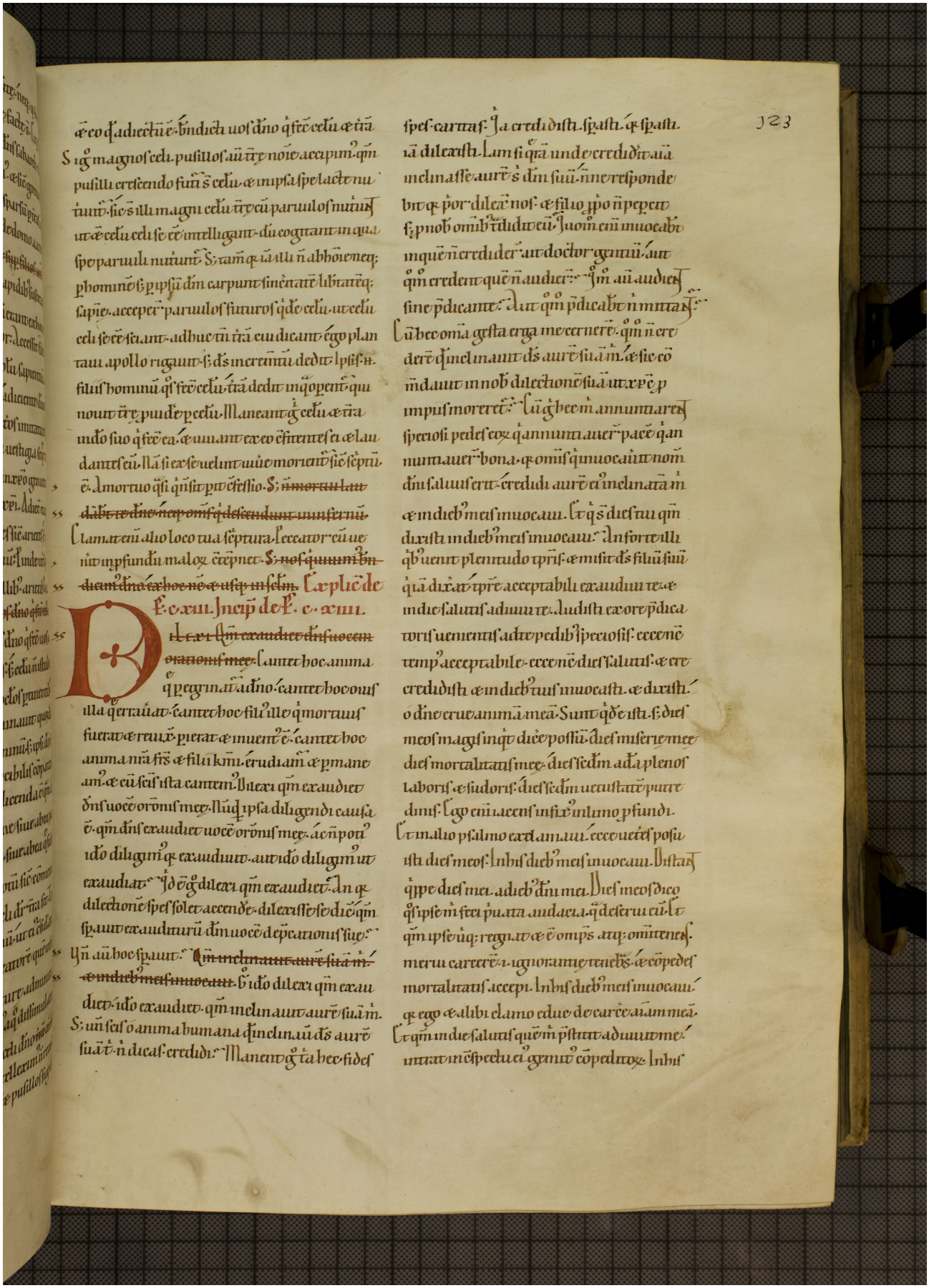

123

ꝫ eo q̃ adiectū ē. ⁊ indicti uos d̃no q̃ fēc celū ⁊ tā
S. ig magnos celi. pusillos aū ūr. noie accipim. q̃m
pusilli crescendo fuī s celū ⁊ in ipsa spe lacte nu
tuīt. sic s illi magni celū ūr. cū parulos nutuīt
ut ⁊ celū celi se cē intelligant. d̃i cogitant in qua
spe parulli nutuīt. S. tam q̃ tā illi ñ abhōie neq;
p hominē s. p ipsū d̃m carpunt sine ēnatē libtatēq;
sapie. acceperī parulos futuros q̃dē celū. ut celū
celi se cē sciant. adhuc tū tā eis dicant. ego plan
tauī apollo rigauīt. s. ds incrētū dedit. 1 p lis. ii.
filius hominū q̃ fēc celū tā dedit in q̃ opent. qui
nouīt ūr. p uide p celū. Maneant ig celū ⁊ tā
in dō suo q̃ fēc ea. ⁊ uiuant ex eo cōtentes ei ⁊ lau
dantes eū. Nā si ex se uelint uiue morient. sic sēpti
ē. A mortuo q̃si q̃n sit p uēt filio. S. ñ mortui laud
dabūt te d̃ne. neq omēs q̃ descendunt in infernū.
Clamat eū alio loco tua sēptura. peccator cū ue
nit in pfundū malo. cōtēnit. S. nos q̃ uiuimus bn
dicim d̃no ex hoc nūc ⁊ usq; in sēlm. Explic de
Ps. c. xxiii. Incip de Ps. c. xxiii.
Dilexi q̃m exaudiet d̃ns uocem
orationis meē. Cantet hoc anima
q p eg in aī ad no. cantet hoc omis
illa q̃ ter aū. cantet hoc filū ille q̃ mortuus
fuerat ⁊ reuixit. p ierat ⁊ inuent ē. cantet hoc
anima nrā fīs ⁊ filii kmi. crudi am ⁊ p mane
am. ⁊ cū seū ista cantem. Dilexi q̃m exaudiet
d̃ns uocē orōis meē. Illūq ipsa diligendi causa
ē. q̃m d̃ns exaudiet uocē orōis meē. ⁊ ñ pōt
ido diligim q̃ exaudiuit. aut ido diligim ut
exaudiat. Ido ē ig dilexi q̃m exaudiet. An q̃
dilectione ē spes solet accendē. dilexi sed ē q̃m
sp. aut exaudiuit d̃n uocē deprcationis suē.
Vñ aū hoc spauit. Q̃m inclinauit aurē suā m.
⁊ in diebus meis inuocabo. ⁊ ido dilexi q̃m exau
diet. ⁊ ido exaudiet. q̃m inclinauit aurē suā m.
S. uñ seū o anima humana q̃ inclinaū ds aurē
suā t. ñ dicas. credidi. Maneat ig ta hec fides
spes. caritas. Ja credidisti. spasti. ⁊ spasti.
ā dilexisti. Iam si q̃ā unde credidit. aū
inclinasse aurē s d̃n suū. ñ ne respondē
bit q̃ por dilexī nos. ⁊ filio p̃po ñ pepercit
s. p nob omib tradidit eū. Juom eū inuocabit
in quē ñ credidit. aut doctor gentiū. aut
q̃m credent quē ñ audiet. Jm aū audiet
sine p̃dicante. Aut q̃m p̃dicabit nisi mittat.
Cū hec omia gesta erga me cernerē. q̃m ñ ere
dere q̃ inclinauit ds aurē suā m. ⁊ sic cō
mendauit in nob dilectionē suā ut ex ē p
impius morerer. Cū ig hec m annuntiarent
speciosi pedes eōr q̃ annuntiauerī pacē q̃ an
nuntiauerī bona. ⁊ omis q̃ inuocauīt nom
d̃ni saluus erit. credidi aurē ei inclinata m
ē in diebus meis inuocabo. Et q̃s dies tui q̃m
dixisti in diebus meis inuocabo. An forte illi
qb uenit plenitudo tp̃is. ⁊ misit ds filiū suū
q̃ā dixit tp̃e acceptabili exaudiui te. ⁊
in die salutis adiuui te. audisti ex ore p̃dica
toris uementis. adtendib speciosis. ecce nū
tēp acceptabile. ecce nū dies salutis. ⁊ ex
credidisti ⁊ in diebus tuis inuocasti. ⁊ dixisti.
o d̃ne crue anima mea. Sunt q̃dē isti. s. dies
meos magis in q̃ dicē possū. dies miserie mee
dies mortalitatis meē. dies sēdm ad̃a plenos
laboris ⁊ sudoris. dies sēdm ueritatē punit
dimis. Ego eū iacens infirm in limo pfundi.
Et in alio psalmo ex lam aui. ecce uetes posu
isti dies meos. In his diebus meis inuocabo. Distat
q̃ pe dies mei. a diebus d̃ni mei. Dies meos dico
q̃si ipse m fecī pu ata audacia. q̃ deseruiū. Et
q̃m ipse ūq; regnat ⁊ ē omīps atq; omittens
me in carcerē. i. ignorantie tenebrs. ⁊ cōpedes
mortalitatis accepi. In his diebus meis inuocabo.
q̃ ego ⁊ alibi clamo educ de carcere aīam meā.
Et q̃m in die salutis quē m pstitit adiuuit me.
intrat in ēspectu ei gemitus cōpedituq. In his